

Denne Bestemmelse har Justitsministeriet ikke ment at burde optage, idet den vilde være i Strid med de almindeligt fulgte Regler om Sundhedskommissioners og lignende kommunale Kommissioners Myndighed i territorial Henseende; en betryggende Ordning af Tilsynet vil derhos i paakommende Tilfælde ofte kunne opnaas ad anden Vej, navnlig ved Indførelse af et særligt Tilsyn af den i Paragraffens 1. Stk., 2. Punktum omhandlede Art.

Ad § 6.

Bestemmelserne i Delegationens Udkast til denne Paragraf gaar ud paa at give Sundhedskommissionerne en Bemyndigelse til dels at forbyde Salg af Varer, der anses for at være sundhedsskadelige, dels at beslaglægge saadanne Varer.

Medens Justitsministeriet kan tiltræde disse Bestemmelser forsaavidt angaar Nedlæggelse af Forbud mod Varernes Salg, mener man ikke at burde optage en særlig Regel om Beslaglæggelse, idet man anser det for rettest, at Lovgivningens almindelige Regler om Politiets og Domstolenes Adgang til Beslaglæggelse, jfr. herved navnlig Retsplejelovens Kap. 68, i saa Henseende kommer til Anvendelse.

Endvidere har man ment, at Beslutning om Nedlæggelse af Forbud paa Grund af dettes store økonomiske Betydning for Varernes Ejer eller Besidder først bør træffes, efter at der er fremskaffet en sagkyndig Erklæring fra Embedslægen.

Endelig bemærkes, at man i Paragraffens 1ste Stykke har slettet Ordene

„eller smitteførende“, idet Udtrykket „sundhedsskadelig“ maa anses for at være saa vidt, at det — saavel her som i Lovens øvrige Paragraffer — ogsaa omfatter „smitteførende“.

Ad § 9.

I 1. Stk. er der indføjet en Bestemmelse om, at Sager angaaende Overtrædelse af Levnedsmiddelovgivningen ligesom hidtil skal behandles som Politisager.

Det bemærkes, at man ikke finder Anledning til at foreslaa, at der fastsættes et Minimum for Bødernes Størrelse, eller at de sættes i et vist Forhold til den ulovligt indvundne Fordel, men at det er en Selvfølge, at der ved Straffebestemmelsens Anvendelse i Praksis i hvert enkelt Tilfælde bør tages fornødent Hensyn til den ved Overtrædelsen opnaaede økonomiske Fordel.

Efter Henstilling fra Handelsministeriet har man ladet den Bestemmelse udgaa, der indeholdes i § 9, 4de Stykke i Delegationens Udkast, og som gaar ud paa, at Retten til at udøve en Næring under visse Betingelser kan fradømmes den, der overtræder Loven.

Ad § 12.

Naar det her foreslaas at ophæve Loven om kunstige Sødestoffer af 14. April 1905, som ikke findes omtalt i Delegationens Udkast, er det ikke, fordi det paa tænkes at gøre nogen reel Ændring paa dette Punkt, men det er Tanken ved Anordning i Henhold til Loven om Levnedsmidler at give de fornødne Bestemmelser om Anvendelse af kunstige Sødestoffer.